

overeind. Ik weet wel, eigen roem riekt niet wel, doch na een hardnekkigheid als waarmee men mij nazat, moet Ge mij dit kleine roempje toch eens gunnen. Met de stift heeft men mij zoo rusteloos bekrast, dat ik het dezen éénen keer mijn vrienden onder de caricaturisten wel eens terug mag doen met de pen.

Nog dit pennekrasje voeg ik er aan toe.

Tot 1889 bevonden de politieke caricaturisten hier te lande zich nog altoos in een eenigszins valsche positie.

Zooals toch Georg Hermann, in aansluiting aan Professor Friedrich Theodor Vischer, het uitdrukt („Die Deutsche Karikatur im 19. Jahrhundert“, p. 8) is dit de hooge, edele trek van de politieke caricatuur, dat ze altoos tegen de meerderheid in worstelt, en het voor de minderheid opneemt. Zoo ze, omgekeerd, 't pleit voor de meerderheid tegen de minderheid voert, verloopt ze zoo licht in hoon.

Daarom hinderde het mij steeds, dat onze Nederlandsche caricatuur haar pijlen onveranderlijk op de voormannen van de onderdrukte minderheid afschoot. Voor haar eere moest ook hieraan een einde komen, en daarom heb ik, naar de mate mijner kracht, er in 1888 toe meêgewerkt, om haar politieke vrienden in minderheid te brengen. Zoo eerst kon onze caricatuur normaal en karaktervol optreden.

In 1901 heb ik dit nogmaals beproefd, toen ze, na Mackay's val, weer in haar meerderheidswaan van leer trok. En het gelukte mij ten tweede male. En nu ze in 1905 weer beproefde, naar de meerderheidskant te verhuizen, en hierin slaagde, nam ik mij voor, ook ditmaal bij de stembus van 1909 te doen wat in mijn vermogen is, om aan Nederlands politieke caricatuur haar eereplaats aan de zij der Minderheid te hergeven.

Of mij dit ook nu gelukken zal?

Geachte heeren, een horoscoop bij de stembus placht ik nooit te trekken. Wie dat doet, gist in 't gemeen mis. Maar al mocht ik ditmaal in mijn nobel pogen niet slagen, om voor de derde maal de caricatuur op haar plaats te zetten, op een tamen laudanda voluntas reken ik, onder Uw auspiciën, toch vast.

En wat Gij vraagt, of Ge dit schrijven niet voor uw bundel zoudt mogen afdrukken, handelt daarin naar eigen goedvinden. Er op tegen heb ik niets.

's-Gravenhage, 1 April 1909.

KUYPER.